

SENTÈNCIA 02-94 DE 25 DE MARÇ DE 1994

**Receptació i possessió dolosa d'un document fals.-
Error en l'apreciació de la prova.- Principi acusatori.-
Embargament o bloqueig dels comptes bancaris del
processat.- Pena d'expulsió definitiva del Principat.**

Ponent: M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: Que en la causa de referència, seguida pels delictes de blanqueig de diners procedents del tràfic de drogues, robatori i ús de document oficial fals, el M.I. Tribunal de Corts va dictar en data 29 de Novembre de 1.993 Sentència que a la seva part dispositiva diu: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem a JOHN WILLIAM F., a la pena de divuit mesos de presó ferma, a l'expulsió del Principat, a la multa de cinc-centes mil pessetes (500.000 pts) i al pagament de les despeses processals causades, pels delictes majors de receptació i de possessió dolosa d'un document d'identitat fals". La Sentència afegeix: "No procedeix en aquesta data el desbloqueig dels comptes corrents ni l'aixecament dels béns embargats". Prèviament, el Ministeri Fiscal havia retirat l'acusació contra el processat J.W. F. pel delicte de "blanqueig de diner" (procedent del narcotràfic) degut a que els fets, avui tipificats al Codi Penal en el moment en que es varen produir no estaven contemplats a l'esmentat text punitiu, pel qual, i al no tenir la llei penal efecte retroactiu (art. 5 C.P. d'Andorra) i essent la tipificació penal dels fets posterior a la seva comissió (actuals arts. 145, 146 i 147 C.P.) no podia ésser condemnat el processat per tals fets ni, per tant, procedia la seva persecució penal. Per dita raó, i accedint a l'interessat en un escrit de la Defensa del processat, el Tribunal de Corts va acordar el sobreseïment de la causa respecte dels també processats Sheena Teresa Margaret T., John Aaron F., Clayton Geoffrey F. i Sharon Ann F., esposa i fills del processat John William F., tots ells processats conjuntament amb aquest pel suposat delicte de "blanqueig de diners procedents del narcotràfic", dictant a l'efecte l'Aute de 30 de Desembre de 1.993.

2. RESULTANT: Que tal i com resulta del Resultant anterior la causa i el Recurs de suplicació ha quedat delimitada a la condemna imposada contra el processat John William F. en la sentència del Tribunal de Corts de 29 de Novembre de 1.993 pels delictes de receptació i de

possessió dolosa de document d'identitat fals, ja que a l'esmentada condemna s'ha limitat el Recurs.

3. RESULTANT: Que el recurrent va combatre la sentència en el seu escrit de Recurs i en l'Informe a l'acte de la "vista" fundant-se en els següents Motius: 1º) Error en l'apreciació de la prova, per considerar el Tribunal com provat que el Sr. F. va introduir 945 kgms. de resina de cannabis durant l'any 1.987 al Regne Unit, basant-se en la Comissió Rogatòria procedent de l'Administració de la Duana del Regne Unit, quan l'esmentada Comissió l'únic que fa es recollir les al·legacions de la Fiscalia Britànica però sense que tals al·legacions ni fossin considerades com a fets provats davant del Tribunal; 2ª) Infracció del principi acusatori al mantenir el Tribunal el bloqueig i l'embargament dels béns del Sr. F. quan ha estat absolt dels delictes pels que va ser processat i que justificaven que els seus comptes i béns fossin bloquejats i embargats. Va fundar el seu Recurs en l'art. 3, núm. 5, del Decret de Creació del Tribunal Superior de Corts (la jurisdicció del qual ha estat assumida per la Sala del Penal del Tribunal Superior de Justícia) així com en el núm. 6 del mateix art. 3, concloent amb la Súplica de que fos revocada en part la sentència dictada en el següent sentit: "esmenant la pena d'expulsió del Principat i aixecant els bloqueig i embargament dels béns del senyor F.". En el tràmit de la "Vista" del recurs el Lletrat defensor del processat va insistir en l'esmentada fonamentació al·legant: 1) l'error provatori de la sentència per quant no serien els 900 kg. que indica sinó una quantitat molt menor i per quant una comunicació de la Fiscalia no és prova a Andorra i no pot considerar-se com fet provat el que informi la Fiscalia del Regne Unit; 2) no existia llei penal a Andorra que castigues com a fet delictiu el denominat "blaqueig de diner" procedent del tràfic de drogues; 3) per tot això procedeix alçar l'embargament dels béns del processat per quant es va retirar l'acusació contra ell pel delictes de blanqueig de diner i per quant la causa ha estat sobresseïda definitivament respecte de l'esposa i fills del processat.

4. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal va impugnar el Recurs en l'escrit presentat i en l'Informe en l'acte de la "vista" al·legant en síntesi: 1) que l'error de la sentència al referir-se als Quilograms de droga és irrellevant per la sentència que deuen dictar els Tribunals d'Andorra; 2) que en quant al delictes de blanqueig de diners procedents del narcotràfic no procedeix fer al·legacions sobre ell per haver-se retirat l'acusació al no existir prèviament llei penal que el sancionés a Andorra; 3) en quant al embargament dels diners del processat és producte del delictes comès i declarat provat Anglaterra, pel qual s'ha cursat a les Autoritats d'Andorra

una Comissió Rogatòria la tramitació de la qual correspon al Batlle. Amb les esmentades al·legacions va quedar el Recurs vist per Sentència, havent-se observat en la seva tramitació les prescripcions legals pertinents.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: Que tal com queda plantejada la qüestió en l'exposició que precedeix, el recurs de suplicació es limita a les penes imposades al processat John William F. no pel delictes de "blanqueig de diner procedent del narcotràfic", ja que respecte d'ell es va retirar l'acusació i no va recaure condemna ni contra l'esmentat processat ni respecte de la seva esposa i fills (pels quals es va acordar el sobreseïment de la causa), sinó exclusivament respecte dels delictes majors que han constituït l'únic objecte d'aquesta causa (delictes de robatori i possessió dolosa de documents oficials falsos) quedant limitat el Recurs a la petició concretada en l'escrit d'interposició i en el tràmit de la vista per l'Advocat defensor a que es revoqui parcialment la sentència en quant a la pena d'expulsió del Principat que la sentència acorda, ja que, com és lògic, també queda fora del present recurs la qüestió relativa al compliment de la Comissió Rogatòria remesa per les Autoritats Judicials britàniques a les d'Andorra així com les incidències que en tal compliment es puguin produir.

2. CONSIDERANT: Que en quant al primer argument del recurs, l'error provatori en relació amb la "narració errònia" dels fets en la sentència, com va posar de relleu el Ministeri Fiscal, resulta intranscendent pels fets jutjats i decidits per la sentència recorreguda ja que l'error afectaria als fets que van ser objecte de procediment penal a Anglaterra, pel qual el recurs en aquest punt no pot ser acollit i resulta intranscendent.

3. CONSIDERANT: Que en quant a l'embargament o bloqueig dels comptes bancaris del processat a Andorra, es tracta d'una mesura cautelar que en el moment en que va ser acordada pel Batlle Instructor i ratificada pel Tribunal de Corts deu ser considerada encertada i prudent, sense perjudici del que procedeixi resoldre al finalitzar el procediment i en els tràmits d'execució de la sentència, per a la fi del qual deu dictar el Tribunal de Corts i en el seu cas el Batlle les providències que corresponguin una vegada satisfetes totes les responsabilitats pecuniàries que de les sentències deriven pel processat, sense perjudici també del que per via de Cooperació Judicial internacional pugui acordar-se en compliment de la Comissió Rogatòria a que s'ha fet referència.

4. CONSIDERANT: Que en quant a l'últim punt a decidir, el relatiu a l'expulsió definitiva del Principat d'Andorra, s'ha de senyalar que tal pena es correspon als fets delictius pels quals ha estat condemnat el processat Sr. J.W. F., ja que està prevista a l'art. 37.4 del Codi Penal pels estrangers que delinqueixin a Andorra, amb la particularitat de que només pot imposar-se pels delictes majors (art. 45 C.P.). El Tribunal té facultats per fixar i moderar les penes dintre dels límits legalment establerts atenent als elements de criteri que estableix l'art. 53 del C.P. el qual fa referència especial a la gravetat dels fets, al "grau de perill social" així com a les "circumstàncies que hi concorren, intencionalitat de l'inculpat així com els seus antecedents". I tots aquests factors, en el present cas, no porten a aquest Tribunal Superior a considerar inadequada la pena d'expulsió que la sentència estableix sinó, abans bé, a considerar que tal pena accessòria als delictes pels que ha estat jutjat està correctament imposada ateses les circumstàncies que concorren i la transcendència social dels fets.

5. CONSIDERANT: Que per tot el que antecedeix procedeix desestimar el Recurs de Suplicació interposat, confirmant la sentència i amb imposició de les costes del recurs al processat recurrent.

6. CONSIDERANT: Que en data 14 de Març del present any 1.994 els Excms. Srs. Coprínceps d'Andorra han atorgat un indult de fins a sis mesos, amb motiu de la conclusió del procés de promulgació de la Constitució d'Andorra, la disposició del qual ja ha estat promulgada mitjançant la seva publicació al Butlletí Oficial del dia 23 de Març de l'any en curs, disposant el seu article 3ª que quan es tracti de fets delictius no jutjats definitivament (com és el cas) el procediment continuarà fins que recaigui sentència ferma, i en aquest moment "el Tribunal que la dicti aplicarà els beneficis de l'Indult". Per això procedeix acordar-ho així en favor del processat recurrent, el qual ha estat condemnat per la sentència impugnada a divuit mesos de presó, que va començar a complir el 30 d'Abril de 1.993, moment des del qual consta acreditat que ha observat bona conducta, pel que procedeix reconèixer-li els esmentats beneficis d'indult de sis mesos, a fi de que sumats al temps de compliment de la pena imposada, siguin tinguts en compte per que el Tribunal de Corts, en execució de la sentència procedeixi a la seva oportuna excarceració.

VISTOS la Constitució, el Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la Jurisprudència i demás fonts del Dret del Principat d'Andorra.

DECIDIM

1. Desestimar el Recurs de Suplicació interposat pel processat John William F. contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència en data 29 de Novembre de 1.993, la qual confirmem íntegrament.

2. Imposar al processat recurrent les costes d'aquest Recurs.

3. Acordar el benefici de l'Indult de sis mesos de la pena de privació de llibertat imposada per la sentència.

4. Tornar la causa el Tribunal de Corts, amb testimoni d'aquesta sentència, per que procedeixi a l'execució de la mateixa, amb l'excarceració del condemnat tan aviat correspongui per aplicació del compliment de la condemna i de l'Indult que se li aplica de sis mesos de presó, adoptant també, en el seu moment, les mesures que corresponguin sobre l'alçament, en el seu cas, del bloqueig o embargament dels dipòsits de diners realitzats pel processat a Andorra.

5. Portar testimoni de la present sentència a les actuacions de la Comissió Rogatòria de Cooperació Judicial internacional remesa a les Autoritats judicials i policials d'Andorra per les d'Anglaterra.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ha manem i firmem.